

- з ЄС // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eunews.unian.net/ukr/detail/193971>
3. Проблема якості та безпеки лікарських засобів. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.aptekagal.com.ua/show>.
  4. Холоденко М. Основи належної дистриб'юторської практики / Микола Холоденко // Щотижневик «Аптека». – 2004. – № 46 (467). – С. 7.
  5. Митний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 38. – Ст. 288.
  6. Про затвердження Порядку взяття (надання) проб і зразків товарів, проведення досліджень (аналізу, експертизи) з метою їх митного оформлення, а також розпорядження зразками: Постанова Кабінету Міністрів України від 12 грудня 2002 р. № 1862 // Офіційний вісник України. – 2002. – № 51. – Ст. 2297. – С. 47.
  7. Додін Є. В. Особливості проведення експертизи з деяких видів митних справ / Є. В. Додін // Митна справа. – 2004. – № 3. – С. 3–9.

Альона Магрук

Науковий керівник: д. і. н., проф. Кривошея Ір. І.

ТРАДИЦІЇ Й НОВАЦІЇ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ТЕАТРИ

Театральна справа являє собою комплекс заходів, спрямованих на створення, публічне виконання та публічний показ творів театрального мистецтва, їхнє поширення і збереження умов для розвитку театральної творчості, професійної освіти, науки, театральної журналістики, видавничої діяльності з історії, теорії та практики цього виду мистецтва, відповідної музейної та архівної діяльності.

Сучасний театр – дуже складне і багатогранне явище. «Театр починається з вішалки» – говорить прислів'я, але ж тільки починається. Коли ти входиш в зал, бачиш ряди крісел, важкі складки завіси, прикраси на стінах і стелі, то відразу відчуваєш урочистість моменту, чекаєш чогось незвичайного.

Нині в Україні діє понад 130 професійних театрів, серед яких національні, драматичні, музично-драматичні театри, театри драми і комедії, юного глядача, ляльок та театри-студії [5, с. 6–10].

Саме класика починає відігравати все більш важливу роль у театральному житті України ХХІ ст., а суспільство з величезною зацікавленістю стежить за характером діалогу «театр – класика» та за його результатами. Низка талановитих акторів українського театру – Б. Ступка, А. Роговцева, А. Хостікоєв, Н. Сумська та інші з великим успіхом знялися у вітчизняних і зарубіжних кінострічках. Зараз в Україні щорічно відбувається низка міжнародних театральних фестивалів, які підтвердили

свій авторитет у Європі: «Київ травневий» у Києві, «Золотий Лев» у Львові, «Тернопільські театральні вечори» та «Дебют» у Тернополі, «Херсонесські ігри» у Севастополі, «Мельпомена Таврії» у Херсоні, «Різдвяна містерія» в Луцьку, «Інтерлялька» в Ужгороді [4, с. 36–42].

Світове визнання здобув театральний режисер Роман Віктюк, творчість якого стала вагомим внеском у світову театральну естетику кінця ХХ ст. Сучасний театр – це завжди напружені пошуки нового, адже новим поглядам на світ, новим ритмам життя повинні відповідати і нові прийоми режисури та нові шляхи вирішення сценічного простору. Театр Романа Віктюка, безумовно, є таким явищем. У його театрі головним є не слово, не текст твору, а саме бачення режисера: різноманітні колірні композиції, акторська пластика, сценічні конструкції [1, с. 54].

Нові соціально-культурні умови функціонування театру вимагають включення театру в соціально-культурну і соціально-художню реальність. За словами доктора мистецтвознавства Н. Корнієнко, на принципово нових засадах, з опорою на фундаментальну теорію, треба скласти стратегію культурної політики, де театр буде одним із головних елементів у діалозі «державна – культура», «традиція – експеримент» [3, с. 45–46].

Цікавим феноменом є фестиваль «Драбина». Це міжнародний фестиваль недержавного, незалежного і аматорського театру. Відбувається з 2004 р. у Львові [2, с. 73]. Проект ґрунтується на принципах вільного творчого пошуку нових мистецьких форм на основі діалогу між низкою мистецьких напрямків, об'єднаних навколо театру. Гасло фестивалю: «Сучасне покоління. Час. Простір. Власна візія». Також, для розвитку дитячого нестандартного театру, мистецька майстерня «Драбина» провела два дитячі фестивалі «Драбинка» [2, с. 73].

Характерним для сучасного театру є вільна інтерпретація режисерами авторських текстів. Тексти скорочуються, змінюються іншими формами сценічної виразності, тощо. Режисери пояснюють це тим, що довгі промови важко сприймаються сучасними глядачами.

За роки незалежності в Україні з'явилося багато нових театрів, зростає інтерес до народного та вуличного театру. Українське драматичне мистецтво дедалі активніше інтегрується в європейський культурний простір.

Отже, не любити театр не можна. І ми любимо цей чудовий, гарний і захоплюючий світ театального мистецтва, який вражає своєю різноманітністю та живучістю, адже саме театр, як ніяке інше мистецтво, вбирає в себе безліч елементів. Театр різноманітний, багатоманітний, саме людська пам'ять зберігає уявлення про велич театрів самих різних епох і попри всі негаразди, він продовжує плідно працювати і розвиватися, залишаючись незгасним вогнищем національної культури.

Список використаних джерел:

1. Барка В. К. Проблеми синтезу традицій і новаторства в розвитку культури і мистецтва України / В. К. Барка // Народна творчість та етнографія. – 2004. – № 4. – С. 52–60.
2. Горбань Я. В. Аматорський театр у період сучасних суспільних трансформацій (до проблеми визначення соціокультурних показників) / Я. В. Горбань, І. І. Білоус // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2013. – № 34–36. – С. 72–77
3. Корнієнко Н. М. Український театр у переддень третього тисячоліття. Пошук. – К. : Факт, 2000. – 160 с.
4. Наконечна О. В. Детермінанти створення і втілення сценічного образу в театральному мистецтві: Монографія / Оксана Василівна Наконечна. – Одеса: астропринт. – 2006. – 248 с.
5. Театральна культура України / Артклас. – 2010. – № 5. – С. 2–11.

Lukasz Majewski

Opiekun Naukowy: dr hab. prof. AJD Robert Majzner

**KOŚCIÓŁ CZĘSTOCHOWSKI W DOBIE PRL-U. TRUDNE RELACJE
Z WŁADZĄ LUDOWĄ.**

Kościół częstochowski w okresie PRL znajdował się pod szczególnym nadzorem służb bezpieczeństwa. Wynikało to z faktu, że diecezja częstochowska stanowiła główną trasę wielu pielgrzymek i była miejscem tranzytowym dla katolików różnych narodowości zmierzających na Jasną Górę. SB mocno interesowała się miastem jako siedzibą biskupa diecezji, gdzie duchowni angażowali się w różnorodne uroczystości, a szczególnie obchody tysiąclecia chrztu Polski, a także mocno walczyli o pozycję kościoła oraz kierowali oporem mieszkańców miasta przeciwko budowie przejścia podziemnego pod al. Sienkiewicza. Stosunek władz państwowych i ich terenowych agend do niej wykroczał więc często poza «codzienne» ramy schematów relacji państwo-kościół¹.

Ze względu na te wszystkie czynniki, plany operacyjne władzy ludowej względem diecezji dotyczyły zarówno walki z duchowieństwem świeckim i jak i zakonnym. Aparat bezpieczeństwa próbował dokonać podziału wśród kapłanów częstochowskich, ze względu na ich stosunek do władzy komunistycznej. Za pozytywnie nastawionego do zmian ustrojowych w Polsce uważano bp. Teodora Kubinę, natomiast za przeciwnika uchodził bp sufragan S. Czajka i jego

---

¹ P. Wolnicki, *Administracja publiczna wobec kościoła częstochowskiego w latach 1950–1975*, „Zeszyty Naukowe Instytutu Administracji AJD w Częstochowie”, 1(5)/2012, s. 47-48.